I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1211/2009,

annettu 25 päivänä marraskuuta 2009,

Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen (BEREC) ja viraston perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon [1],

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon [2],

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä [3],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) [4], sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) [5], sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) [6], yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) [7] ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) [8], jäljempänä yhdessä ”puitedirektiivi ja erityisdirektiivit”, tarkoituksena on luoda sähköisen viestinnän sisämarkkinat yhteisössä ja varmistaa samalla investointien, innovoinnin ja kuluttajansuojan korkea taso lisäämällä kilpailua.

(2) Verkkovierailuista yleisissä matkaviestintäverkoissa yhteisön alueella 27 päivänä kesäkuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 717/2007 [9] täydennetään ja tuetaan EU:n sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmässä annettuja yhteisön laajuisten verkkovierailujen säännöksiä.

(3) EU:n sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa on hyvin tärkeää sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen sisämarkkinoiden kehityksen onnistumisen kannalta. EU:n sääntelyjärjestelmässä vahvistetaan saavutettavat tavoitteet ja luodaan puitteet kansallisten sääntelyviranomaisten toiminnalle, mutta samalla siinä annetaan niille tietyissä asioissa mahdollisuus soveltaa sääntöjä joustavasti kansallisiin olosuhteisiin sopivalla tavalla.

---

[1] EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

[2] EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

[3] Euroopan parlamentin lausunto, annettu 24. syyskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 16. helmikuuta 2009 (EUVL C 75 E, 31.3.2009, s. 67), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 6. toukokuuta 2009, ja neuvoston päätös, tehty 26. lokakuuta 2009.

[4] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

[5] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

[6] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

[7] EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

[8] EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

[9] EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32.

(4) Ottaen huomioon tarpeen varmistaa sääntelykäytännön yhdenmukainen kehittäminen ja EU:n sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen, sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja käsittelevän eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän perustamisesta 29 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn komission päätöksen 2002/627/EY ([1]) mukaisesti perustettiin eurooppalainen sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG), neuvomaan ja avustamaan komissiota sisämarkkinoiden kehittämisessä ja toimimaan yleisemmin kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välisenä yhteystahona.

(5) ERG on vaikuttanut myönteisesti yhdenmukaisen sääntelykäytännön luomiseen edistämällä kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäistä yhteistyötä sekä näiden ja komission välillä tehtävää yhteistyötä. Tämä lähestymistapa, jolla lisätään yhdenmukaisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten kesken vaihtamalla tietoa ja osaamista käytännön kokemuksista, on osoittautunut onnistuneeksi tänä lyhyenä aikana, joka sen käyttöönotosta on kulunut. Kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäistä yhteistyötä ja koordinointia on jatkettava ja tehostettava sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämiseksi edelleen.

(6) Tämä edellyttää ERG:n vahvistamista ja sen tunnustamista EU:n sääntelyjärjestelmässä Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimenä (BEREC), jäljempänä ”yhteistyöelin”. Yhteistyöelimen ei tulisi olla yhteisön virasto eikä sen tulisi olla oikeushenkilö. Yhteistyöelimen olisi korvattava ERG ja oltava ainoa foorumi kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäiselle yhteistyölle sekä näiden viranomaisten ja komission väliselle yhteistyölle niiden toteuttaessa kaikkia EU:n sääntelyjärjestelmän mukaisia tehtäviään. Sen olisi tarjottava asiantuntemusta ja luotava luottamusta riippumattomuutensa, antamiensa neuvojen ja tietojen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä tehtäviensä suorittamisessa osoitetun huolellisuuden ansiosta.

(7) Yhteistyöelimen olisi koottava yhteen asiantuntemusta ja sen myötä avustettava kansallisia sääntelyviranomaisia, korvaamatta kuitenkaan niiden nykyisiä toimintoja tai tekemättä uudelleen jo aloitettua työtä, sekä avustettava komissiota sen tehtävien hoitamisessa.

(8) Yhteistyöelimen olisi jatkettava ERG:n työtä ja kehitettävä kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäistä yhteistyötä sekä niiden ja komission välistä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että kaikki jäsenvaltiot soveltavat yhdenmukaisesti sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää, edistäen näin sisämarkkinoiden kehitystä.

([1]) EYVL L 200, 30.7.2002, s. 38.

(9) Yhteistyöelimen olisi myös toimittava elimenä, joka pohtii sähköisen viestinnän kysymyksiä, keskustelee niistä ja antaa niissä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle neuvontaa. Yhteistyöelimen olisi näin ollen annettava Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle neuvoja niiden pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

(10) Yhteistyöelimen olisi hoidettava tehtävänsä yhteistyössä nykyisten ryhmien ja komiteoiden kanssa vaikuttamatta kuitenkaan niiden asemaan; tällaisia ryhmiä ja komiteoita ovat direktiivillä 2002/21/EY (puitedirektiivi) perustettu viestintäkomitea, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyllä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) ([2]) perustettu radiotaajuuskomitea, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän perustamisesta 26 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyllä komission päätöksellä 2002/622/EY ([3]) perustettu radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä ryhmä sekä televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/36/EY ([4]) perustettu yhteyskomitea.

(11) Asiantuntijatuen ja hallinnollisen tuen järjestämiseksi yhteistyöelimelle olisi perustettava yhteisön elimenä toimiva virasto, jolla olisi oikeushenkilöllisyys ja jonka olisi hoidettava sille tässä asetuksessa uskottuja tehtäviä. Voidakseen antaa yhteistyöelimelle tehokasta tukea viraston olisi oltava oikeudellisesti, hallinnollisesti ja taloudellisesti riippumaton. Virastossa olisi oltava johtokunta ja hallintojohtaja.

(12) Yhteistyöelimen ja viraston organisaatiorakenteiden olisi oltava kevyitä ja hoidettaviin tehtäviin soveltuvia.

(13) Viraston olisi oltava Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ([5]), jäljempänä ”varainhoitoasetus”, 185 artiklassa tarkoitettu yhteisön elin. Virastoon olisi sovellettava talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehtyä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välistä toimielinten sopimusta ([6]), jäljempänä ”17 päivänä toukokuuta 2006 tehty toimielinten välinen sopimus”, ja erityisesti sen 47 kohtaa.

([2]) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.
([3]) EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.
([4]) EYVL L 202, 30.7.1997, s. 60.
([5]) EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.
([6]) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

(14) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, joita ovat yhdenmukaisen sääntelykäytännön edelleen kehittäminen kansallisten sääntelyviranomaisten keskinäisen yhteistyön sekä niiden ja komission välisen tehostetun yhteistyön ja koordinoinnin avulla, vaan ne voidaan tämän asetuksen EU:n laajuisen soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN

1 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelin (BEREC), jäljempänä ”yhteistyöelin”, jolla on tässä asetuksessa säädetyt velvollisuudet.

2. Yhteistyöelimen toiminta kuuluu direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ja direktiivien 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/22/EY ja 2002/58/EY (erityisdirektiivit) sekä asetuksen (EY) N:o 717/2007 soveltamisalaan.

3. Yhteistyöelin hoitaa tehtävänsä riippumattomasti, puolueettomasti ja avoimesti. Yhteistyöelin pyrkii kaikessa toiminnassaan samoihin tavoitteisiin, jotka kansallisille sääntelyviranomaisille on asetettu direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa. Yhteistyöelin edistää erityisesti sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja parempaa toimintaa pyrkimällä varmistamaan, että sähköistä viestintää koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti.

4. Yhteistyöelin hyödyntää kansallisten sääntelyviranomaisten asiantuntemusta ja toteuttaa tehtävänsä yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission kanssa. Yhteistyöelin edistää yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä sekä niiden ja komission välillä. Lisäksi yhteistyöelin antaa neuvoja komissiolle ja pyynnöstä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

II LUKU

YHTEISTYÖELIMEN ORGANISAATIO

2 artikla

Yhteistyöelimen asema

Yhteistyöelin

a) kehittää ja tekee kansallisten sääntelyviranomaisten keskuudessa tunnetuksi sääntelyä koskevia parhaita käytäntöjä, kuten EU:n sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa koskevia yhteisiä lähestymistapoja, menetelmiä tai suuntaviivoja;

b) avustaa pyynnöstä kansallisia sääntelyviranomaisia sääntelykysymyksissä;

c) antaa lausuntoja ehdotuksista tässä asetuksessa, puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä tarkoitetuiksi komission päätöksiksi, suosituksiksi ja/tai suuntaviivoiksi;

d) julkaisee selvityksiä ja antaa neuvoja komission perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan sekä antaa lausuntoja Euroopan parlamentille ja neuvostolle perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kaikista toimivaltaansa kuuluvista sähköiseen viestintään liittyvistä kysymyksistä;

e) avustaa pyynnöstä Euroopan parlamenttia, neuvostoa ja komissiota sekä kansallisia sääntelyviranomaisia suhteissa, keskusteluissa ja tiedonvaihdossa kolmansien osapuolten kanssa; avustaa lisäksi komissiota ja kansallisia sääntelyviranomaisia sääntelyä koskevien parhaiden käytäntöjen tunnetuksi tekemisessä kolmansille osapuolille.

3 artikla

Yhteistyöelimen tehtävät

1. Yhteistyöelimen tehtävänä on

a) antaa lausuntoja kansallisten sääntelyviranomaisten toimenpide-ehdotuksista, jotka koskevat markkinoiden määrittelyä, yritysten nimeämistä huomattavan markkinavoiman omaaviksi yrityksiksi ja korjaavien toimenpiteiden määräämistä, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 ja 7 a artiklan mukaisesti; tehdä yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisen kanssa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 ja 7 a artiklan mukaisesti;

b) antaa lausuntoja suositus- ja/tai suuntaviivaluonnoksista, jotka koskevat ilmoituksissa annettavien tietojen muotoa, sisältöä ja tasoa, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 b artiklan mukaisesti;

c) tulla kuulluksi suositusluonnoksista, jotka koskevat merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;

d) antaa lausuntoja päätösluonnoksista, jotka koskevat valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöintiä, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;

e) antaa pyynnöstä apua kansallisille sääntelyviranomaisille merkityksellisten markkinoiden analysoimisessa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti;

f) antaa lausuntoja päätös- ja suositusluonnoksista, jotka koskevat yhdenmukaistamista, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan mukaisesti;

g) tulla kuulluksi ja antaa suosituksia rajat ylittävistä riidoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 21 artiklan mukaisesti;

h) antaa lausuntoja päätösluonnoksista, joilla annetaan kansalliselle sääntelyviranomaiselle lupa toteuttaa poikkeuksellisia toimenpiteitä tai evätään tämä, direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan mukaisesti;

i) tulla kuulluksi ehdotuksista toimenpiteiksi, jotka koskevat hätänumeron 112 tehokasta saavutettavuutta direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 26 artiklan mukaisesti;

j) tulla kuulluksi ehdotuksista toimenpiteiksi, jotka koskevat 116-alkuisen numerointialueen ja erityisesti kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron 116000 tehokasta toteuttamista direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 27 a artiklan mukaisesti;

k) antaa komissiolle apua direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) liitteen II ajan tasalle saattamisessa kyseisen direktiivin 9 artiklan mukaisesti;

l) antaa pyynnöstä apua kansallisille sääntelyviranomaisille yhteisössä tapahtuviin numerointivarojen petoksiin tai väärinkäytöksiin liittyvissä kysymyksissä, erityisesti rajat ylittävien palvelujen osalta;

m) antaa lausuntoja, joilla pyritään varmistamaan yhteisten sääntöjen ja vaatimusten kehittäminen rajat ylittävien yrityspalvelujen tarjoajille;

n) valvoa sähköisen viestinnän alaa ja raportoida siitä sekä julkaista alan kehittymistä koskeva vuosikertomus.

2. Yhteistyöelin voi komission perustellusta pyynnöstä päättää yksimielisesti ottaa vastaan muita erityistehtäviä, jotka ovat tarpeen yhteistyöelimen aseman hoitamiseksi 1 artiklan 2 kohdassa määritetyn soveltamisalan mukaisesti.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja komissio ottavat mahdollisimman tarkasti huomioon kaikki yhteistyöelimen hyväksymät lausunnot, suositukset, suuntaviivat, neuvot tai sääntelyä koskevat parhaat käytännöt. Yhteistyöelin voi tarvittaessa kuulla asianomaisia kansallisia kilpailuviranomaisia ennen lausunnon antamista komissiolle.

4 artikla

Yhteistyöelimen kokoonpano ja organisaatio

1. Yhteistyöelin koostuu sääntelyneuvostosta.

2. Sääntelyneuvostossa on kustakin jäsenvaltiosta yksi jäsen, jonka on oltava kyseiseen maahan perustetun kansallisen sääntelyelimen johtaja tai nimetty korkean tason edustaja ja joka vastaa ensisijaisesti sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen markkinoiden päivittäisen toiminnan seuraamisesta.

Yhteistyöelimen on toimittava riippumattomasti hoitaessaan sille tässä asetuksessa uskottuja tehtäviä.

Sääntelyneuvoston jäsenet eivät pyydä eivätkä ota vastaan ohjeita miltään hallitukselta, komissiolta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä taholta.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on nimettävä yksi varajäsen jäsenvaltiota kohden.

Komissio osallistuu yhteistyöelimen kokouksiin tarkkailijana, ja se on edustettuna asianmukaisella tasolla.

3. Euroopan talousalueen (ETA) jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin jäsenehdokasvaltioiden kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarkkailijan asema, ja ne ovat edustettuina asianmukaisella tasolla. Yhteistyöelin voi kutsua kokouksiinsa myös muita asiantuntijoita ja tarkkailijoita.

4. Sääntelyneuvosto nimittää jäsentensä joukosta yksinkertaisella enemmistöllä puheenjohtajansa ja yhden tai useamman varapuheenjohtajan yhteistyöelimen työjärjestyksen mukaisesti. Varapuheenjohtaja hoitaa tai varapuheenjohtajat hoitavat puheenjohtajan tehtäviä ilman eri toimenpiteitä puheenjohtajan ollessa estyneenä. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan tai varapuheenjohtajien toimikausi on yksi vuosi.

5. Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta, kansalliselta sääntelyviranomaiselta, komissiolta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä taholta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sääntelyneuvoston asemaa puheenjohtajan tehtäviin nähden.

6. Sääntelyneuvosto kokoontuu täysistuntokokouksiin puheenjohtajansa kutsusta vähintään neljä kertaa vuodessa säännönmukaiseen istuntoon. Se kokoontuu myös ylimääräisiin kokouksiin puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa sääntelyneuvoston jäsenistä sitä pyytää. Puheenjohtaja laatii kokouksen esityslistan, ja se julkistetaan.

7. Yhteistyöelimen työtä voidaan tehdä asiantuntijatyöryhmissä.

8. Komissio kutsutaan osallistumaan kaikkiin sääntelyneuvoston täysistuntokokouksiin.

9. Sääntelyneuvosto tekee päätöksensä kaikkien jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, jollei tässä asetuksessa, puiteasetuksessa tai erityisasetuksissa toisin säädetä. Kullakin jäsenellä tai varajäsenellä on yksi ääni. Nämä sääntelyneuvoston päätökset julkistetaan ja niissä on ilmoitettava kansallisen sääntelyviranomaisen varaumat sen pyynnöstä.

10. Sääntelyneuvosto hyväksyy ja saattaa julkisesti saataville yhteistyöelimen työjärjestyksen. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaiset äänestyssäännöt, mukaan lukien ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta, päätösvaltaisuutta koskevat säännöt sekä kokousilmoituksia koskevat määräajat. Työjärjestyksellä taataan myös, että sääntelyneuvoston jäsenille toimitetaan aina täydelliset esityslistat ja ehdotusluonnokset ennen kokouksia, jotta he voisivat ehdottaa muutoksia ennen äänestystä. Työjärjestyksessä voidaan myös vahvistaa muun muassa kiireellisenä äänestämistä koskevat menettelyt.

11. Jäljempänä 6 artiklassa tarkoitettu virasto järjestää yhteistyöelimelle hallinnollisen tuen ja asiantuntijatuen palveluja.

5 artikla

Sääntelyneuvoston tehtävät

1. Sääntelyneuvosto hoitaa 3 artiklassa säädetyt yhteistyöelimen tehtävät ja tekee kaikki yhteistyöelimen tehtävien hoitamista koskevat päätökset.

2. Sääntelyneuvosto hyväksyy edeltä käsin jäsenvaltioiden tai kansallisten sääntelyviranomaisten vapaaehtoiset rahoitusosuudet 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti seuraavia järjestelyjä noudattaen:

a) yksimielisesti, kun kaikki jäsenvaltiot tai kansalliset sääntelyviranomaiset ovat päättäneet suorittaa rahoitusosuuden;

b) yksinkertaisella enemmistöllä, jos jotkin jäsenvaltiot taikka yksimielisesti toimivat kansalliset sääntelyelimet ovat päättäneet suorittaa rahoitusosuuden.

3. Sääntelyneuvosto vahvistaa yhteistyöelimen puolesta 22 artiklan mukaisesti erityiset säännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua yhteistyöelimen hallussa oleviin asiakirjoihin.

4. Sääntelyneuvosto hyväksyy asianosaisia tahoja 17 artiklan mukaisesti kuultuaan yhteistyöelimen vuosittaisen työohjelman ennen kunkin kyseistä työohjelmavuotta edeltävän vuoden päättymistä. Sääntelyneuvosto toimittaa vuosittaisen työohjelman Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle heti, kun se on hyväksytty.

5. Sääntelyneuvosto vahvistaa yhteistyöelimen toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen vuosittain viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Euroopan parlamentti voi pyytää sääntelyneuvoston puheenjohtajaa kertomaan sille sääntelyneuvoston toimintaan liittyvistä tärkeistä kysymyksistä.

6 artikla

Virasto

1. Perustetaan virasto varainhoitoasetuksen 185 artiklassa tarkoitettuna yhteisön elimenä, jolla on oikeushenkilöllisyys. Virastoon sovelletaan 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 47 kohtaa.

2. Virasto huolehtii sääntelyneuvoston ohjaamana erityisesti seuraavista:

— asiantuntijatuen ja hallinnollisen tuen antaminen yhteistyöelimelle;

— kansallisilta sääntelyviranomaisilta saatujen tietojen kerääminen ja vaihtaminen sekä 2 artiklan a alakohdassa ja 3 artiklassa säädettyjen asemaa ja tehtäviä koskevien tietojen toimittaminen;

— parhaiden sääntelykäytänteiden levittäminen kansallisten sääntelyviranomaisten keskuudessa 2 artiklan a alakohdan mukaisesti;

— puheenjohtajan avustaminen sääntelyneuvoston työn valmistelemisessa;

— asiantuntijatyöryhmien perustaminen sääntelyneuvoston pyynnöstä ja tuen antaminen näiden työryhmien sujuvan toiminnan varmistamiseksi.

3. Virastossa on

a) johtokunta

b) hallintojohtaja.

4. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Virasto voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

5. Hallintojohtaja hallinnoi virastoa, jolla on henkilöstöä ainoastaan sen verran kuinon tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi. Johtokunta ja hallintojohtaja tekevät ehdotuksia henkilöstön määrästä 11 artiklan mukaisesti. Henkilöstön lisäämistä koskevat mahdolliset ehdotukset voidaan hyväksyä ainoastaan johtokunnan yksimielisellä päätöksellä.

7 artikla

Johtokunta

1. Johtokunnassa on kustakin jäsenvaltiosta yksi jäsen, jonka on oltava kyseiseen maahan perustetun riippumattoman kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai nimetty korkean tason edustaja ja joka vastaa ensisijaisesti sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen markkinoiden päivittäisen toiminnan seuraamisesta, sekä yksi komissiota edustava jäsen.

Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Johtokuntaan sovelletaan soveltuvin osin 4 artiklan säännöksiä.

2. Johtokunta nimittää hallintojohtajan. Hallintojohtajaksi nimetty henkilö ei osallistu tällaisen päätöksen valmisteluun eikä sitä koskevaan äänestykseen.

3. Johtokunta antaa ohjeita hallintojohtajalle tämän tehtävien suorittamisessa.

4. Johtokunta vastaa henkilöstön nimittämisestä.

5. Johtokunta avustaa asiantuntijatyöryhmiä näiden toiminnassa.

8 artikla

Hallintojohtaja

1. Hallintojohtaja on vastuussa toiminnastaan johtokunnalle. Hallintojohtaja ei saa tehtäviään hoitaessaan pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään jäsenvaltiolta, kansalliselta sääntelyviranomaiselta, komissiolta tai miltään kolmannelta osapuolelta.

2. Johtokunta nimittää hallintojohtajan avoimessa kilpailussa tämän ansioiden sekä sähköisen viestinnän verkkoja ja palveluja koskevien taitojen ja kokemuksen perusteella. Euroopan parlamentti voi antaa lausunnon, joka ei ole sitova, sääntelyneuvoston valitseman ehdokkaan soveltuvuudesta ennen tämän nimittämistä. Tätä varten ehdokas kutsutaan antamaan lausuntonsa Euroopan parlamentin asiasta vastaavalle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Hallintojohtajan toimikausi on kolme vuotta.

4. Johtokunta voi jatkaa hallintojohtajan toimikautta kerran enintään kolmella vuodella ottaen huomioon puheenjohtajan laatiman arviointikertomuksen ja ainoastaan niissä tapauksissa, joissa tämä on yhteistyöelimen tehtävien ja velvoitteiden kannalta perusteltua.

Johtokunnan on ilmoitettava Euroopan parlamentille mahdollisesta aikeestaan jatkaa hallintojohtajan toimikautta.

Jos toimikautta ei jatketa, hallintojohtaja jatkaa tehtävässään seuraajan nimittämiseen asti.

9 artikla

Hallintojohtajan tehtävät

1. Hallintojohtaja toimii viraston johtajana.

2. Hallintojohtaja avustaa sääntelyneuvoston, johtokunnan ja asiantuntijatyöryhmien esityslistojen valmistelemisessa. Hän osallistuu sääntelyneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

3. Hallintojohtaja avustaa kunakin vuonna johtokuntaa viraston työohjelmaluonnoksen valmistelemisessa seuraavaa vuotta varten. Työohjelmaluonnos seuraavaa vuotta varten toimitetaan johtokunnalle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta, ja johtokunta päättää sen hyväksymisestä viimeistään 30 päivänä syyskuuta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston, jäljempänä yhdessä ”budjettivallan käyttäjä”, tekemää lopullista päätöstä tuesta.

4. Hallintojohtaja huolehtii viraston vuosittaisen työohjelman täytäntöönpanon valvonnasta sääntelyneuvoston ohjaamana.

5. Hallintojohtaja toteuttaa johtokunnan valvonnassa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston tämän asetuksen säännösten mukaisen toiminnan.

6. Hallintojohtaja toteuttaa viraston talousarvion johtokunnan valvonnassa 13 artiklan mukaisesti.

7. Hallintojohtaja avustaa kunakin vuonna yhteistyöelimen toimintaa koskevan 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen valmistelemisessa.

10 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön, mukaan lukien sen hallintojohtaja, sovelletaan neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 [1] säädettyjä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sekä Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.

2. Johtokunta antaa yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat täytäntöönpanosäännöt Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädettyjen järjestelyjen mukaisesti.

[1] EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

3. Johtokunnan varapuheenjohtaja käyttää Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaiselle nimittävälle viranomaiselle ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaisten sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle kuuluvaa toimivaltaa.

4. Johtokunta voi hyväksyä määräyksiä, joilla jäsenvaltioiden kansallisia asiantuntijoita siirretään väliaikaisesti ja enintään kolmen vuoden ajaksi viraston palvelukseen.

III LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

11 artikla

Viraston talousarvio

1. Viraston tulot ja varat muodostuvat erityisesti:

a) Euroopan unionin yleisen talousarvion (pääluokka ”Komissio”) asianmukaisiin kohtiin sisältyvästä yhteisön tuesta budjettivallan käyttäjän päätöksen ja 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 47 kohdan mukaisesti;

b) jäsenvaltioiden tai niiden kansallisten sääntelyviranomaisten 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti vapaaehtoisesti suorittamista maksuosuuksista. Maksuosuuksia käytetään toimintamenojen sellaisten yksittäisten alamomenttien rahoittamiseen, jotka on määritelty sopimuksessa, jonka virasto ja jäsenvaltiot tai niiden kansalliset sääntelyviranomaiset tekevät Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 19. marraskuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ([1]) 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on viraston työhön osallistumista varten riittävät taloudelliset resurssit. Virasto toimittaa ennen Euroopan unionin alustavan talousarvioesityksen laatimista budjettivallan käyttäjälle asianmukaisen, ajan tasalla olevan ja yksityiskohtaisen asiakirja-aineiston tämän artiklan mukaisista käyttötarkoitukseensa sidotuista tuloista.

2. Viraston menot kattavat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.

3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

4. Kaikista tuloista ja menoista tehdään kutakin varainhoitovuotta, joka on kalenterivuosi, varten ennakkoarviot, jotka otetaan viraston talousarvioon.

5. Viraston organisaation ja talousarvion rakennetta tarkastellaan uudelleen viiden vuoden kuluttua viraston perustamispäivämäärästä.

12 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Hallintojohtaja avustaa viimeistään kunkin vuoden helmikuun 15 päivänä johtokuntaa seuraavaksi varainhoitovuodeksi kaavaillut toimintamenot kattavan alustavan talousarvioesityksen ja alustavan henkilöstötaulukon laatimisessa. Johtokunta laatii vuosittain luonnokseen perustuvan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Johtokunta toimittaa kyseisen ennakkoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

2. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä budjettivallan käyttäjälle.

3. Komissio siirtää näiden arvioiden perusteella Euroopan unionin yleiseen talousarvioesitykseen tarpeellisiksi katsomansa henkilöstötaulukkoa koskevat ennusteet, ja ehdottaa tuen määrää.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

5. Johtokunta laatii viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.

6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Se ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa johtokunnalle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, johtokunta voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

13 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Hallintojohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa viraston talousarvion johtokunnan valvonnassa.

2. Johtokunta laatii joka vuosi viraston toimintakertomuksen sekä tarkastuslausuman. Kyseiset asiakirjat julkaistaan.

([1]) EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä. Viraston tilinpitäjä toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään päättynyttä varainhoitovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivänä. Komission tilinpitäjä konsolidoi tämän jälkeen toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 128 artiklan mukaisesti.

4. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Saatuaan viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 129 artiklan mukaisesti, hallintojohtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.

6. Johtokunta antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

7. Hallintojohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

8. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

9. Johtokunta toimittaa viimeistään 15 päivänä lokakuuta tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Johtokunta toimittaa vastineensa myös Euroopan parlamentille ja komissiolle.

10. Johtokunta toimittaa asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan vastuuvapausmenettelyn sujuvaksi soveltamiseksi kyseisen varainhoitovuoden osalta.

11. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta johtokunnalle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

14 artikla

Sisäiset valvontajärjestelmät

Komission sisäinen tarkastaja vastaa viraston tarkastamisesta.

15 artikla

Varainhoitosäännöt

Virastoon sovelletaan asetusta (EY, Euratom) N:o 2343/2002. Johtokunta laatii muut virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ainoastaan, mikäli se on välttämätöntä viraston toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

16 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ([1]) säännöksiä.

2. Viraston on liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ([2]) ja annettava välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä viraston varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

17 artikla

Kuuleminen

Tarvittaessa yhteistyöelin kuulee asiaan liittyviä tahoja ennen lausuntojen, sääntelyä koskevien parhaiden käytäntöjen tai selvitysten hyväksymistä ja antaa niille mahdollisuuden esittää huomautuksia kohtuullisessa määräajassa. Yhteistyöelin saattaa kuulemismenettelyn tulokset julkisesti saataville, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan soveltamista.

([1]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

18 artikla

Avoimuus ja vastuullisuus

Yhteistyöelimen ja viraston toiminnan on oltava hyvin avointa. Yhteistyöelimen ja viraston on varmistettava, että suurelle yleisölle ja kaikille asiaan liittyville tahoille annetaan puolueetonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti niiden työn tuloksista.

19 artikla

Tietojen antaminen yhteistyöelimelle ja virastolle

Komissio ja kansalliset sääntelyviranomaiset antavat yhteistyöelimelle ja virastolle niiden pyytämät tiedot, jotta ne voivat suorittaa tehtävänsä. Näitä tietoja käsitellään direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 5 artiklan säännösten mukaisesti.

20 artikla

Tietojen salassapito

Jollei 22 artiklasta muuta johdu, yhteistyöelin ja virasto eivät saa julkaista eivätkä ilmaista kolmansille osapuolille sellaista käsittelemäänsä tai saamaansa tietoa, jonka osalta on pyydetty luottamuksellista käsittelyä.

Viraston sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenet, hallintojohtaja, ulkopuoliset asiantuntijat ja työryhmien asiantuntijat sekä viraston henkilöstön jäsenet ovat perustamissopimuksen 287 artiklan mukaisten salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten alaisia myös tehtäviensä päätyttyä.

Yhteistyöelin ja virasto vahvistavat työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

21 artikla

Etunäkökohtia koskeva ilmoitus

Viraston sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenten sekä hallintojohtajan ja henkilöstön jäsenten on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan vuosittain ilmoitukset, joissa tuodaan esiin heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti vaarantavat välittömät tai välilliset etunäkökohdat. Tällaiset ilmoitukset on tehtävä kirjallisesti. Sääntelyneuvoston ja johtokunnan jäsenten ja hallintojohtajan tekemät etunäkökohtia koskevat ilmoitukset julkaistaan.

22 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Yhteistyöelimen ja viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 [1].

2. Sääntelyneuvoston ja johtokunnan on hyväksyttävä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa yhteistyöelimen ja viraston toiminnan tosiasiallisesta aloittamisesta.

3. Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tehdyistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle perustamissopimuksen 195 artiklassa määrätyin edellytyksin tai nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 230 artiklassa määrätyin edellytyksin.

23 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

24 artikla

Viraston vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, viraston on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.

2. Viraston työntekijöiden henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta virastoa kohtaan säännellään viraston henkilöstöön sovellettavissa asiaa koskevissa säännöksissä.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

25 artikla

Arviointi ja tarkastelu

Komissio julkaisee kolmen vuoden kuluessa yhteistyöelimen ja viraston toiminnan tosiasiallisesta alkamisesta arviointikertomuksen niiden toiminnan tuloksena saaduista kokemuksista. Arviointikertomus kattaa yhteistyöelimen ja viraston saavuttamat tulokset ja niiden työmenetelmät suhteessa niiden tavoitteisiin,

[1] EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

toimeksiantoon ja tehtäviin, jotka määritellään tässä asetuksessa ja yhteistyöelimen ja viraston vuotuisissa työohjelmissa. Arviointikertomuksessa otetaan huomioon sidosryhmien näkemykset sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla, ja se toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Euroopan parlamentti antaa lausunnon komission arviointikertomuksesta.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 25 päivänä marraskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
J. BUZEK	Å. TORSTENSSON